

УНИВЕРЗИТЕТ У БАЊОЈ ЛУЦИ
ФАКУЛТЕТ: Филозофски

ИЗВЈЕШТАЈ КОМИСИЈЕ

*о пријављеним кандидатима за избор наставника и сарадника у
звање*

I. ПОДАЦИ О КОНКУРСУ

Одлука о расписивању конкурса, орган и датум доношења одлуке:

Одлука о расписивању конкурса у наставничка и сарадничка звања, број 02/04-3.4241-83/14, од 27.11.2014. године, коју је издао Сенат Универзитета у Бањој Луци.

Ужа научна/умјетничка област:

Методика васпитно-образовног рада

Назив факултета:

Филозофски факултет

Број кандидата који се бирају

1 (један)

Број пријављених кандидата

1 (један)

Датум и мјесто објављивања конкурса:

17.12.2014. у дневном листу „Глас Српске“

Састав комисије:

- а) Др Ненад Сузић, редовни професор за уже научне области Општа педагогија и Методика васпитно-образованог рада, Филозофски факултет, Универзитет у Бањој Луци, предсједник

- б) Др Драго Бранковић, редовни професор за ужу научну област Општа педагогија, Филозофски факултет, Универзитет у Бањој Луци, члан
 в) Др Милан Матијевић, редовни професор за ужу научну област Одгојне знаности, Учитељски факултет, Свеучилиште у Загребу, члан

Пријављени кандидати

- 1) Тања Станковић-Јанковић, доктор педагошких наука

II. ПОДАЦИ О КАНДИДАТИМА

Први кандидат

а) Основни биографски подаци :

Име (име оба родитеља) и презиме:	Тања (Рада и Вељко) Станковић-Јанковић
Датум и мјесто рођења:	30.12.1975. Бања Лука
Установе у којима је био запослен:	- Основна школа „Борисав Станковић“ Бања Лука, - Филозофски факултет Универзитета у Бањој Луци
Радна мјеста:	- Од 1999. до 2000. године Основна школа „Борисав Станковић“ Бања Лука, педагог; - Од 01.09.2000. године у радном односу на Филозофском факултету Универзитета у Бањој Луци: асистент (од 2000. до 2005), виши асистент (од 2005. до 2010), доцент (од 2010).
Чланство у научним и стручним организацијама или удружењима:	- Друштво педагога Републике Српске

б) Дипломе и звања:

Основне студије	
Назив институције:	Универзитет у Бањој Луци, Филозофски факултет
Звање:	Дипломирани педагог
Мјесто и година завршетка:	Бања Лука, 1999.
Просјечна оцјена из цијелог студија:	8,65

Наслов завршног рада:	Циљеви ученика и ставови о школи
Постдипломске студије:	
Назив институције:	Универзитет у Бањој Луци, Филозофски факултет
Звање:	Магистар педагошких наука
Мјесто и година завршетка:	Бања Лука, 2005.
Наслов завршног рада:	Емоције и васпитање емоционалности ученика виших разреда основне школе
Научна/умјетничка област (подаци из дипломе):	Педагошке науке
Просјечна оцјена:	9,57
Докторске студије/докторат:	
Назив институције:	Универзитет у Бањој Луци, Филозофски факултет
Мјесто и година одбране докторске дисертација:	Бања Лука, 2009.
Назив докторске дисертације:	Учење учења и емоције у настави
Научна/умјетничка област (подаци из дипломе):	Педагошке науке
Претходни избори у наставна и научна звања (институција, звање, година избора)	Филозофски факултет Универзитета у Бањој Луци, асистент (од 2000. до 2005), виши асистент (од 2005. до 2010), доцент (од 2010).

в) Научна/умјетничка дјелатност кандидата

Радови прије последњег избора/реизбора (Навести све радове сврстане по категоријама из члана 19. или члана 20.)	
Сузић, Н. и Станковић, Т. (2000). Социјални и школски циљеви ученика, <i>Педагошка стварност</i> бр. 1-2, стр. 28-44.	Број бодова: 10
Фактори школског успјеха, мр. Љиљане Крнете (приказ књиге објављен у часопису <i>Настава</i> , 2003, бр.2-3).	Број бодова: 1
Емоције и циљеви ученика и студената, проф. др Ненада Сузића (приказ књиге објављен у часопису <i>Наша школа</i> , 2004, бр. 1-2).	Број бодова: 1
Психологија за наставнике, проф. др Петра Стојаковића (приказ књиге објављен у часопису <i>Педагошка стварност</i> , 2004, бр. 3-4).	Број бодова: 1

Станковић, Т. (2005). Емоције и васпитање емоционалности ученика виших разреда основне школе. *Наша школа бр. 1-2*, стр. 21-47.

Број бодова: 6

Станковић, Т. (2005). Физиолошка основа емоционалног васпитања. *Настава и васпитање бр. 2-3*, стр. 255-263.

Број бодова: 10

НАУЧНА МОНОГРАФИЈА:

Станковић, Т. (2007). *Васпитање емоционалности у школи*. Источно Сарајево: Завод за уџбенике и наставна средства.

Број бодова: 10

Станковић-Јанковић, Т. (2008). Значај обуке за учење и емоције ученика. Зборник радова са Научног скупа: *Наука, култура и идеологија* (стр. 389-406). Бања Лука: Филозофски факултет.

Број бодова: 5

Станковић-Јанковић, Т. (2009). Интересовање и мотивација као чиниоци успјеха у учењу. Зборник радова са научног скупа: *Иновације у основношколском образовању – вредновање* (стр. 253–258). Београд: Учитељски факултет.

Број бодова: 5

Станковић-Јанковић, Т. (2010). Учења цивилизација и учења нација: Сврха и циљ учења (рад представљен на Првом конгресу педагога Републике Српске, одржаном 2009. године). *Наша школа бр. 3-4*, стр. 183-202.

Број бодова: 6

Радови послуже последњег избора/реизбора

(Навести све радове, дати њихов кратак приказ и број бодова сврстаних по категоријама из члана 19. или члана 20.)

Станковић-Јанковић, Т. (2010). Савремени приступ учењу учења. Рад са научног скупа: *Интердисциплинарност и јединство савремене науке* (стр. 367–380). Пале: Универзитет у Источном Сарајеву Филозофски факултет Пале.

У раду се истиче да се пред савременом педагогијом отварају „савремени“ изазови. Један од њих је трагање за одговором на питање *како учити*. Комплексност ове проблематике намећу нам искуства из наставне праксе. Императив савремене педагогије је учење учења кроз које ће ученици завољети учење. Кроз рад се жели указати на кључне претпоставке поучавања ученика за ефикасно учење, на однос између учења и поучавања, на важност интеракције и коедукације у процесу учења, те на физиолошку компоненту учења.

Број бодова: 5

Станковић-Јанковић, Т. (2010). Учење учења у свјетлу различитих теорија учења. *Радови – часопис за хуманистичке и друштвене науке бр. 13*, стр. 179–192.

Намјера је да се у овом раду учење учења сагледа у свјетлу различитих теорија учења. Читаоцима се скреће пажња на значај теорија учења (бихејвиористичке, когнитивне, хуманистичке) – кроз трагање за одговорима на питања: Како учити? Који су доприноси теорија учења у објашњавању (сагледавању) значаја обуке за учење? Анализу теорија учења прате бројни примјери из праксе. Дакле, апострофирана је могућност практичне примјене сазнања о теоријама учења.

Број бодова: 6

Бјелобрк-Бабић, О., Станковић-Јанковић, Т. и Ђурђевић, С. (2011). Ставови ученика према настави музичке културе. Зборник радова са Научног скупа: *Настава и учење – стање и проблеми* (стр. 597–610). Ужице: Учитељски факултет.

Циљ истраживања је утврђивање ставова ученика према настави музичке културе у односу на слjedeће варијабле: пол, узраст, успјех (општи успјех, успјех из музичке културе), те бављење музиком у слободно вријеме. Истраживање је обављено на узорку од 376 ученика четири бањалучке основне школе. У истраживању је коришћена тростепена скала процјене састављена од четири субтеста: *Важност часова музичке културе*, *Учење уз музику*, *Однос наставника музичке културе према ученицима* и *Учење повезивањем музичке културе са другим наставним предметима*. Резултати истраживања потврђују да: а) дјевојчице, у односу на дјечаке, већи значај придају часовима музичке културе и више уче повезивањем музичке културе са другим наставним предметима; б) што су старији ученици ниже вреднују важност часова музичке културе и однос наставника музичке културе према ученицима, в) успјех ученика није у корелацији са ставовима ученика према настави музичке културе, и г) ученици који се баве музиком у слободно вријеме већи значај придају часовима музичке културе и учењу уз музику од ученика који се не баве музичким активностима у слободно вријеме. Овакви налази упућују на потребу преиспитивања садржаја наставе музичке културе, начина рада наставника, мотивисаности ученика да се баве музиком на часовима и у слободно вријеме.

Број бодова: 5

Прибишев Белеслин, Т., Станковић-Јанковић, Т. и Партало, С. (2011). Друштвено обликовање потреба надарене деце. Зборник радова са међународне научне конференције: *Методика рада са талентованим ученицима* (стр. 333–341). Суботица: Учитељски факултет на мађарском наставном језику.

Рад је настао као прилог концептуалном оквиру ширег истраживања

проблематике надарене деце предшколског и раношколског узраста које је покренуто током 2009. године у Републици Српској, једном од ентитета Босне и Херцеговине. Полазећи из „перспективе детета“, заснива се на низ претпоставки о потребама посебно надарене деце. Најпре, полази се од сазнања да надареност није статичан „дар“, него да се временом губи, те да је неопходно препознати га и подржати на раном предшколском и млађем основношколском узрасту. Друга претпоставка је да екологија детета, односно друштвени контекст, укључујући друштвену бригу за децу, модел социјалне бриге о деци, а посебно разумевање ‘детета’, као и обележја савременог породичног контекста битно утичу на потребу за сигурношћу и одрастање надареног детета. Поред тога, институционални оквир за рано образовање, који укључује развијеност мреже институција као ресурса (предшколске установе и школе, институције за припремање и професионално усавршавање професионалаца, специјализоване институције које се баве децом са специфичним талентима, центри за рану идентификацију и сл.) утиче на задовољавање и појаву нових потреба надарене деце.

Број бодова: 5

Станковић-Јанковић, Т., Ђурђевић, С. и Сузић, Н. (2011). Позитивна и негативна осјећања у односу на саморегулаторну ефикасност средњошколаца и студената. *Педагошка стварност бр. 1-2*, стр. 141–158.

У овом истраживању аутори истражују однос између саморегулаторне ефикасност и осјећања средњошколаца и студената. Полазе од претпоставке да се саморегулаторна ефикасност мијења у зависности од нивоа позитивних осјећања средњошколаца и студената о школи и школском учењу. Други феномен који истражују је однос између доби и позитивних осјећања средњошколаца и студената, те однос између доби и негативних осјећања средњошколаца и студената. На крају, аутори истражују како ученици и студенти вреднују компоненте саморегулаторне ефикасности које су у пракси, а како оно што би жељели да им настава пружи. Налази показују да ниво позитивних осјећања ученика линеарно опада када се у настави појаве аврезија и репродуктивно учење, а расте ако у настави имамо изазов, аутономију и продуктивно учење. Анализа варијансе је показала да постоји линеарни однос између доби и позитивних осјећања средњошколаца и студената према школском постигнућу. Такође, показало се да са узрастом расте и незадовољство ученика и студената у односу на школовање и школско учење. Трећа претпоставка потврђена је налазом да су аврезија и овисност надјачале изазов и аутономију, те да су продуктивно учење, интерактивно и кооперативно учење и самостално доношење одлука три компоненте саморегулаторне ефикасности које би ученици и студенти жељели много више у пракси.

Број бодова: 10

Станковић-Јанковић, Т., Сузић, Н., Ђурђевић, С. и Бјелобрк-Бабић, О. (2011). Ставови о европским стандардима и компетенције за доношење одлука. Зборник радова са Научног скупа: *Квалитет наставног и научног рада и Болоњски процес* (стр. 189–212). Бања Лука: Филозофски факултет.

Болоњски процес је створио могућност да студенти више партиципирају у наставном процесу и доносе одлуке. То је основна идеја од које полазе аутори овог рада. С друге стране, традиционални систем образовања је у мањој мјери остављао простор студентима да развијају компетенције за доношење одлука. Аутори полазе од три хипотезе. Прва се односи на постојање међузависног односа учитеља и студената и њиховог вредновања европских стандарда и компетенција за доношење одлука. Другом хипотезом испитују да ли је доб испитаника у позитивној корелацији са вредновањем европских стандарда и компетенција за доношење одлука. На крају, трећа хипотеза даје одговор на питање како компоненте које се односе на компетенције за доношење одлука (Свијест о информисаности, Самопроцјена, Аутономија и Самопоуздање) предодређују ставове о европским стандардима (афирмативне и негацијске). Поред критичког осврта на ток болоњског процеса у БиХ, указано је на могућност повезивања ставова о европским стандардима са компетенцијама за доношење одлука. Значајно је истаћи да узорак чине студенти, али и учитељи из праксе.

Број бодова: 3,75

НАУЧНА МОНОГРАФИЈА:

Станковић-Јанковић, Т. (2012). *Учење учења и емоције у настави*. Бања Лука: Арт-принт.

Учење учења и емоције у настави је монографија настала прерадом докторске дисертације одбрањене на Филозофском факултету Универзитета у Бањој Луци. Ова књига намијењена је свима који су учили, који уче или који ће учити. Будући да процес учења почиње одмах након рођења и траје цијели живот, јасно је да је листа потенцијалних конзумента овог штива прилично дугачка. Бројни су аргументи који указују на значај ове књиге. Из дијела који се односи на теоријско проучавање посебно се издвајају методе и технике ефикасног учења поткријепљене инспиративним и оригиналним примјерима. Ништа мање вриједни нису ни остали наслови и поднаслови, јер стално подсјећају на значај (у)познавања и истраживања важних питања која воде унапређењу васпитно-образовног процеса: учење – поучавање – успјех, технике и навике учење, вањски услови концентрације и учења, интересовање – успјех – мотивација, определијељеност за учење и начине учења, физиологија мозга и учење, учење и (за)биљешке, (само)евалуација, значај обуке за учење и предикција емоција, сврха и циљ учења, компетенције ученика и предикција емоција и још многих других. Ријеч је о књизи за ученике, наставнике, васпитаче, родитеље, студенте, стручњаке или будуће стручњаке различитих профила, који могу спознати суштину процеса учења, суштину процеса важних за ефикасно учење; који могу сагледати замке и заблуде примјене лаичких методи учења; који могу мијењати и усавршавати своје методе и технике учења; који могу научити како да емоције ставе у службу учења; који могу сагледати важност обуке за учење за живот у учењој цивилизацији, која је већ почела.

Број бодова: 10

Станковић-Јанковић, Т. и Зечевић, И. (2012). Кориштење компјутера и интернета у процесима учења. Монографска студија *Интернет култура*

дјеце и младих у Републици Српској (стр. 53–70). Бања Лука: Факултет политичких наука.

У овом раду полази се од три питања: Колико успјешно ученици умију да раде на компјутеру? Колико често ученици користе интернет у учењу? Шта ученици мисле о употреби компјутера и интернета у учењу? Настојало се указати на могућност повезивања рада на компјутеру с подизањем нивоа ефикасности и мотивисаности ученика за учење. Узорак чине ученици основне и средње школе, њих 822. Добијени налази указују на следеће: а) не постоје значајне разлике у вредновању употребе интернета у учењу и успјешности у раду на компјутеру с обзиром на пол испитаника; б) иако су основци мање успјешни у раду на компјутеру од средњошколаца, међу њима нема разлике у учесталости кориштења интернета у учењу и у ставовима о употреби интернета у учењу; в) ученици који имају бољи школски успјех успјешнији су у кориштењу компјутера и имају позитивније ставове према употреби интернета у учењу; г) ученици који боље и ефикасније користе компјутер и претражују на интернету чешће користе интернет и имају позитивније ставове према кориштењу информација с интернета у сврху учења.

Број бодова: 6

Сузић, Н., Станковић-Јанковић, Т. и Ђурђевић, С. (2012). Вриједносне оријентације средњошколаца и студената. Зборник радова са Научног скупа: *Настава и учење – циљеви, стандарди, исходи* (стр. 259–268). Ужице: Учитељски факултет.

Феномен који су аутори ове студије истраживали јесте однос шест типова вриједносних оријентација према школском постигнућу. Показало се да само друштвене или социјалне вриједности мало, али значајно ($\beta = 0,12$), а политичке ($\beta = -0,20$) и економске ($\beta = -0,10$) вриједносне оријентације негативно предодређују овај успјех; естетске, теоретске и религијске вриједности су искључене као предиктор школског постигнућа. Све у свему, вриједносне оријентације врло мало утичу на школско постигнуће ученика и студената што имплицира да млади данас своје вриједности врло мало везују за школовање, односно да своје школске обавезе извршавају у оквиру социјалне инерције и социјалног притиска прије него као нешто што високо вреднују и цијене.

Број бодова: 5

Сузић, Н., Станковић-Јанковић, Т., Бјелобрк-Бабић, О. и Ђурђевић, С. (2012). Ставови студената и наставника о болоњском процесу десет година послје. Зборник радова са Научног скупа: *Образовање и савремени универзитет* (стр. 165–179). Ниш: Филозофски факултет.

На узорку од 167 наставника и исто толико студената са подручја Бањалучке регије проведено је истраживање с циљем да се открије како ове двије групације вреднују болоњски процес, како процјењују његове ефекте десет година након што је тај процес уведен у образовну праксу Републике Српске. Када уведемо једносеместралне предмете то повећава број испита, а тиме и цијену студија. Када

умјесто пленарних предавања уведемо рад у малим групама, то повећава број часова, а тиме и поскупљује студиј. Осим тога, болоњски процес подразумијева бољу материјалну основу студирања, бољу опрему, библиотеке и слично. Све то код нас није праћено материјалним улагањима, а очекује се да смо ефикасни као најразвијенији универзитети и системи образовања у Европи. Овај феноме наставници су у овом истраживању регистровали више него студенти, али и једни и други процјењују да материјална основа није у складу са захтјевима болоњског процеса. Осим тога, у овом истраживању аутори трагају за предикторима ставова о болоњском процесу и налазе да су то првенствено услови и околине претпоставке, а да се наши наставници и студенти не плаше захтјева које намеће овај процес. Они су неподјеливо спремни да се усавршавају како би савладали изазове болоњског процеса. Коначно, десет година након увођења болоњског процеса можемо констатовати да се овај процес код нас, а и у Европи, више бави формом, а мање суштином васпитања и образовања.

Број бодова: 3,75

Станковић-Јанковић, Т. (2013). Ликовна култура – неискориштене добробити. *Иновације у настави бр. 4*, стр.18–30.

Теоријску основу овог рада чине сазнања до којих су дошли бројни психолози, (ликовни) педагози и други истраживачи на пољу проучавања значаја ликовне умјетности/културе. Циљ истраживања је утврђивање ставова ученика према настави ликовне културе у односу на: пол, узраст и успјех (општи успјех и успјех из музичке културе). Истраживањем је обухваћено 320 ученика три бањалучке основне школе. Инструмент кориштен у овом истраживању састоји се из шест субтеста: *Ликовна култура у свакодневним ситуацијама, Важност часова ликовне културе, Учење уз цртање, Однос наставника ликовне културе према ученицима, Ликовна култура у основи социјалне промоције и Учење повезивањем ликовне културе са другим наставним предметима*. Показало се да постоји значајна разлика између дјечака и дјевојчица у вредновању ликовне културе. Када је у питању узраст, ученици VI разреда придају највиши значај ликовној култури, а потом је примјетан тренд опадања са узрастом (до IX разреда). На крају, утврђено је да постоје статистички значајне корелације између успјеха ученика и вредновања ликовне културе.

Број бодова: 10

Станковић-Јанковић, Т. (2013). Вредновање ликовне културе и осјећања ученика. *Наша школа бр. 2*, стр. 5–26.

Сазнања о значају емоција у школском и ваншколском животу ученика навела су аутора да се бави питањем односа емоција и умјетности. Конкретно, у раду је третиран однос вредновања ликовне културе и емоција (осјећања) ученика. Циљ истраживања је утврђивање међузависности између вредновања ликовне културе и емоција ученика у настави ликовне културе. Узорак истраживања чинило је 320 ученика три бањалучке основне школе. У истраживању су кориштена два инструмента *Ликовна култура и ја (ЛИЈа)* и *Скала позитивних и негативних*

осјећања у настави ликовне културе (СПИНО НЛ). Постављене хипотезе су потврђене. Тачније, резултати указују да се вредновање ликовне културе у настави/учењу (школи) мијења у зависности од нивоа вредновања ликовне културе у свакодневним (ваншколским) ситуацијама. Такође, показало се да различите компоненте вредновања ликовне културе различито детерминишу (предодређују) позитивне и негативне емоције ученика у настави ликовној култури, при чему су идентификоване оне које представљају најснажније детерминанте.

Број бодова: 6

Stanković-Janković, T. (2013). Socijalne kompetencije i učenje u digitalnoj civilizaciji. Zbornik sa Sedmog međunarodnog simpozijuma *Tehnologija, informatika i obrazovanje: stanje i problemi, promjene i perspektive* (str. 111-119). Banja Luka: Filozofski fakultet; Beograd: Institut za pedagoška istraživanja; Novi Sad: Centar za razvoj i primenu nauke.

Намјера ауторке је била да проучи утицаје савремене технологије на социјалне компетенције и учење. Радом се указује на „замке“ дигиталне цивилизације, али и начине како да се носимо са њима. Шта се дешава са социјалним компетенцијама ученика под утицајем примјене савремених технолошких достигнућа? Да ли је процес учења дјетета дигиталне цивилизације еволуирао у односу на учење генерација које нису одрастале уз хај-тек уређаје. Како се кроз васпитно-образовни рад може ублажити јаз између старог и новог који је настао као резултат технолошког скока? Ово су само нека питања на која ће се покушати дати одговори овим радом.

Број бодова: 5

Suzić, N., Stanković-Janković, T. and Đurđević, S. (2013). High School and University Students' Self-regulated Efficiency and Emotions. *Croatian Journal of Education*, 2, 69–95.

У овој студији аутори истражују утицај компонената саморегулаторне ефикасности ученика и студената на њихове позитивне и негативне емоције о школи и школском учењу. Налази показују да изазов и продуктивно учење предодређују 44% варијансе у позитивним осјећањима, а да су аутономија, интерактивно или кооперативно учење те самостално доношење одлука мултиплом регресијом одбачене варијабле као предиктори позитивних емоција. Када су у хијерархијском регресионом моделу као медијатор уведене негативне емоције, показало се да оне незнатно самњују предикторе позитивних емоција, али да битно не мијењају успостављени однос. На исти начин се понаша модел у коме је мултиплом регресијом тестиран утицај негативних компонената саморегулаторне ефикасности на негативне емоције. Аверзија, репродуктивно учење и извршавање одлука наставника предоређују негативне емоције, али објашњавају само 10% варијансе при чему позитивне емоције као медијациона варијабла не мијењају модел.

Број бодова: 12

Станковић-Јанковић, Т. (2014). Савјетодавни и терапијски рад у превенцији

насиља и злостављања младих. Зборник радова *Насиље и злостављање младих* (стр. 24-48). Бања Лука: Филозофски факултет.

Рад се бави теоријским сагледавањем узрочника насиља и значаја превенције насиља младих. Приказани су различити модели савјетодавног и терапијског рада којима је циљ превенција насиља (примарног, секундарног или терцијарног). Такође, истакнут је значај учења дјете преговорима и посредовању како би се предуприједила појава насиља или свела на што мању мјеру. Ауторка скреће пажњу на резултате истраживања који директно или индиректно указују на неопходност едукације ученика и сарадње школе са родитељима као мјерама превенције. На крају, наведене су конкретне препоруке за дјеловање у циљу превенције насиља у школама.

Број бодова: 6

Сузић, Н., Станковић-Јанковић, Т. и Ђурђевић, С. (2014). Критеријуми оцењивања ученика. *Настава и васпитање бр. 4*, стр. 669-686.

У овом раду аутори истражују како студенти, будући просвјетни радници, оцјењују један писмени састав ученика под насловом „Јесен на Цетињу“. Показало се да се оцјене студената распршују од недовољан до одличан. Ради се о писменом саставу у коме је ученик користио ријечи које се употребљавају у књижевности, али не и у школи. Иако је састав одлично структурисан и доноси сјајну експресију на задату тему, велики број студената га је оцијенио недовољном или довољном оцјеном. Друга хипотеза у овом истраживању је да постоји одређени дефетизам студената будућих наставника у извођењу оцјена за ученике. Показало се да око 16% студената има надпросјечан ниво дефетизма, а око 73% просјечан, јер сматрају да је бесмислено оцјењивати ученике у условима када школске оцјене врло мало значе, када су слабо друштвено признате. У раду је приложен и инструмент КЕОПС (Компоненте евалуације оцјена – процјена студената) који је добијен факторизацијом, а садржи пет компонената оцјењивања: креативност и нонконформизам, дефетизам, награда за конформизам, знање и награда за послушност. Дефетизам наставника у извођењу школских оцјена потпуно је нова појмовна синтагма и у литератури непозната. Тиме је отворен простор за нова истраживања, а аутори неке од тих тема номинују у овом раду.

Број бодова: 10

Учествовала је у научно-истраживачком пројекту *Насиље и злостављање младих* (2011), гдје је свој допринос дала кроз предавање на семинару и текст под називом *Савјетодавни и терапијски рад у превенцији насиља и злостављања младих*.

Број бодова: 1

Као члан пројектног тима активно је учествовала у реализацији научно-истраживачког пројекта *Медијска писменост – проширење компетенција писмености* (2010/2011), што је крунисано коауторским чланком у монографији *Интернет култура дјете и младих у Републици Српској*.

Број бодова: 1

УКУПАН БРОЈ БОДОВА: 55 + 110,5 = 165,5 бодова

г) Образовна дјелатност кандидата:

Образовна дјелатност прије последњег избора/реизбора

(Навести све активности (публикације, гостујућа настава и менторство) и број бодова сврстаних по категоријама из члана 21.)

Квалитет образовне дјелатности на Универзитету

Као асистент и виши асистент у периоду од 2000. до 2010. Тања Станковић-Јанковић савјесно и одговорно је обављала низ наставних и научних задатака. Успјешно је изводила вјежбе из предмета Педагогија II и Образовна технологија на *Студијском програму педагогије*, те из предмета Методика васпитног рада (Основе методике васпитног рада и Систематска методика васпитног рада), Педагошка комуникологија, Образовна технологија (Увод у образовну технологију и Образовна технологија) на *Студијском програму разредне наставе*.

Образовна дјелатност после последњег избора/реизбора

(Навести све активности (публикације, гостујућа настава и менторство) и број бодова сврстаних по категоријама из члана 21.)

Квалитет образовне дјелатности на Универзитету

Након избора у звање доцента, др Тања Станковић-Јанковић ангажована је на сљедећим предметима: Образовна технологија, Ментална хигијена у наставничком позиву, Методика васпитно-образовног рада I, Методика рада педагога, Интерактивно и кооперативно учење, Индивидуализација у образовању, Васпитни рад у малим групама, Учење учења (Студијски програм педагогије); Интерактивно учење (Студијски програм разредне наставе); Увод у методичку васпитно-образовног рада (Студијски програм предшколског васпитања и образовања). Неколико година била је наставник на предмету Домска педагогија. Једну академску годину била је ангажована на Одсјеку за њемачки језик и књижевност Филолошког факултета, на предмету Педагогија. Такође, била је ангажована и на програму доквалификације професора разредне наставе. У наставном раду са студентима постигла је добре резултате као изузетно одговоран и компетентан наставник, а у раду са колегама показала је сараднички однос и спремност за тимски рад. Квалитет њеног рада позитивно су вредновали студенти.

Према анкети студената о квалитету наставе у лјетњем семестру академске 2013/2014, кандидаткиња је оцјењена оцјеном „добро“.

Број бодова: 5

Чланство и менторство у комисијама за одбрану радова на другом и трећем циклусу

Члан комисије за одбрану магистарског рада *Планирање учења и технике успјешног учења* кандидаткиње Сњежане Ђурђевић, Филозофски факултет Универзитет у Бањој Луци, 2013.

Број бодова: 2

Менторство кандидаткиње Злате Маџар (магистарски рад под називом *Тандемско учење учења у функцији унапређивања квалитета наставног процеса*) за степен другог циклуса, Филозофски факултет Универзитет у Бањој Луци, 2013.

Број бодова: 4

Менторство кандидаткиње Јелене Самарџић (мастер рад под називом *Вршњачко насиље и његова превенција у основној школи*) за степен другог циклуса, Филозофски факултет Универзитет у Бањој Луци, 2014.

Број бодова: 4

Менторство 12 кандидата за дипломски рад и 63 кандидата за завршни рад првог циклуса.

Број бодова: 75

УКУПАН БРОЈ БОДОВА: 90 бодова

д) Стручна дјелатност кандидата:

Стручна дјелатност кандидата прије последњег избора/реизбора

(Навести све активности сврстаних по категоријама из члана 22.)

Станковић, Т. (2001). Утицај групе на развој емоционалне и социјалне компетенције. У књизи: *Интерактивно учење III* (стр.183-221). Бања Лука: ТТ-центар.

Број бодова: 2

Ајзенберг, Н. (2002). Емоције, регулација и морални развој. *Наша школа*, бр.1-2, стр. 231-259. (Превод: Саша П. Јанковић, Тања Станковић)

Број бодова: 2

Радови објављени у листу Мали принц (лист љубави, васпитања и господства) април/мај 2000. – мај 2004.

Број бодова: 2

Од 1999. године учествовала је у пројекату *Интерактивно учење*, у склопу којег је одржано више семинара, гдје је, у својству сарадника на пројекту, дала свој

допринос едукацији наставника огледних школа Републике Српске.

Број бодова: 1

Као сарадник, учествовала је и у пројекту *Учење учења путем интеракције*, који је реализован 2003. и 2004. године.

Број бодова: 1

Станковић, Т. (2005). Емоције у свјетлу васпитно-образовног процеса. *Педагошка стварност бр. 7-8*, стр. 542-551.

Број бодова: 4

Станковић, Т. (2006). Значај емоционалног васпитања. *Педагошка стварност бр. 5-6*, стр. 375-384.

Број бодова: 4

Стручна дјелатност кандидата (послије последњег избора/реизбора)

(Навести све активности и број бодова сврстаних по категоријама из члана 22.)

Учествовала је на семинарима, конгресима, симпозијумима и научним скуповима који су се бавили различитим питањима васпитно-образовног рада педагога, а у оквиру многих од њих и као активни подносилац тема. Рецензирала је два приручника, двије монографије и више чланака (за часописе и зборнике). Успјешно је завршила први, основни степен едукације у трансакционој анализи.

Број бодова: 2

Члан је комисија за полагање стучних испита.

Број бодова: 2

УКУПАН БРОЈ БОДОВА: 16 + 4 = 20 бодова

III. ЗАКЉУЧНО МИШЉЕЊЕ

На објављени конкурс за избор наставника за ужу научну област Методика васпитно-образовног рада Филозофског факултета Универзитета у Бањој Луци, пријавио се један кандидат, доц. др Тања Станковић-Јанковић. Увидом у образовни, научни и стручни рад кандидаткиње и остварене резултате, Комисија је констатовала да кандидаткиња испуњава опште и посебне услове предвиђене конкурсом, Законом о високом образовању Републике Српске, Статутом Универзитета у Бањој Луци, те је дала детаљну оцјену њених референци, поштујући при томе Правилник о поступку и условима избора наставника и сарадника на Универзитету у Бањој Луци.

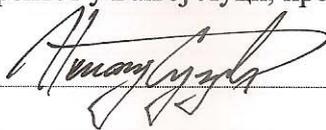
Анализа свих објављених радова кандидаткиње Тање Станковић-Јанковић, као и увид у наставничке способности могу се узети као показатељи њене преданости научном и наставном раду.

На основу свега изнесеног, Комисија констатује да др Тања Станковић-Јанковић задовољава услове и критеријуме конкурса за избор у звање ванредног професора, те са задовољством **предлаже Наставно-научном вијећу Филозофског факултета и Сенату Универзитета у Бањој Луци да је изабере у звање ванредног професора на ужу научну област Методика васпитно-образовног рада.**

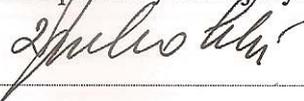
У Бањој Луци,
26.01.2015. године

Потпис чланова комисије

1. Др Ненад Сузић, редовни професор за уже научне области Општа педагогија и Методика васпитно-образованог рада, Филозофски факултет, Универзитет у Бањој Луци, предсједник

2. Др Драго Бранковић, редовни професор за ужу научну област Општа педагогија, Филозофски факултет, Универзитет у Бањој Луци, члан

3. Др Милан Матијевић, редовни професор за ужу научну област Одгојне знаности, Учитељски факултет, Свеучилиште у Загребу, члан

